

[Heick.]

om Ændringer i Forsorgsloven, da det Udvalg, som er nedsat i Henhold til den vedkommende Lov, endnu ikke fuldt kan overse Virkningen af Loven. Jeg anbefaler, at ogsaa dette Forslag vedtages.

Rasmus Hansen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, ikke kan være til Stede i Dag ved denne Forhandling, skal jeg i hans Sted og paa mit Partis Vegne til de Udtalelser, der nu er fremsat af Udvalgets Ordfører, knytte nogle faa Bemærkninger.

Som det fremgaar af Ordførers Tale, har man i Udvalget fortsat den Drøftelse, der fandt Sted her i Salen af Spørgsmaalet om Oprettelse af to Stillinger som Amtsbørneværnskonsulenter og en Stilling som Skolekonsulent, 3 Stillinger, gennem hvilke det var Hensigten at varetage Løsningen af Opgaver, som vi fra vor Side har ment ikke hidtil er blevet behandlet paa tilfredsstillende Maade. Imidlertid har det under Forhandlingerne vist sig, at den højtærede Arbejds- og Socialminister var Modstander af Oprettelsen af de to Stillinger som Amtsbørneværnskonsulenter og af en Stilling som Skolekonsulent. Vi har under disse Omstændigheder ikke anset det for hensigtsmæssigt at kræve disse tre Stillinger oprettet, idet vi ansaa det for en utilfredsstillende Situation, hvis det fra Udvalgets Side blev gennemtvunget, at Stillingerne oprettedes, naar man dog til Administrationen af den Lovgivning, der her er Tale om, har en Minister, som paa Forhaand har erklæret sig imod den Løsning, der har været ønsket fra vor Side.

Det er meget muligt, at de Opgaver, som forsøgsvis tænktes overdraget til disse to Amtsbørneværnskonsulenter og til en Skolekonsulent, kan varetages paa anden Maade; det Spørgsmaal vil jeg lade staa aabent indtil videre. Naar vi har accepteret Betænkningen i den foreliggende Form, kan det altsaa ingenlunde tages som Udtryk for, at vi paa dette Omraade helt har opnaaet, hvad vi finder paakrævet. I det hele taget gælder det for vor Stilling til den Betænkning, der nu er afgivet, at vor Tilslutning til den ingenlunde kan tages som Udtryk for, at vi paa alle Omraader er blevet imødekomet i den Udstrækning som ønsket; men vi

har paa den anden Side fundet det værdifuldt, at der saa vidt muligt om denne Sag i Udvalget blev opnaaet Enighed; og da der fra den højtærede Arbejds- og Socialministers Side under Udvalgsforhandlingerne er gjort os visse Indrømmelser, er vi gaaet med til den enstemmige Indstilling, som foreligger i Dag.

Der er et Par andre Forhold, jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger om. Et af disse Forhold er Vederlaget til Forstandernes Hustruer og Forstanderhustruernes Stilling i det hele taget. Vi finder ikke, at den Ordning, der nu er gældende, er tilfredsstillende; det er der jo ogsaa givet Udtryk for i Betænkningen. Men vi har maattet erkende, at saaledes som Forholdene er, maatte hele Spørgsmaalet om den endelige og en mere tilfredsstillende Løsning af Problemet om Vederlag til Forstanderhustruerne og disse Hustruers Stilling i det hele taget, baade paa de private Opdragelseshjem og paa Statens Opdragelseshjem, udskydes til et senere Tidspunkt.

Endelig er der Spørgsmaalet om Lønningsanciennitetens Beregning. Der har jo herom, saaledes som det fremgik af den ærede Ordførers Tale, været ført en Række Forhandlinger i Udvalget. Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at udtale, at vi lægger megen Vægt paa den Bemærkning i Betænkningen, som siger, at Udvalget ønsker at understrege, at der ved Fastsættelsen af de nye Lønninger i videst mulig Udstrækning bør tages Hensyn til tidligere Tjeneste ved et privat Opdragelseshjem. Saaledes som det fremgik af Udvalgsordførers Tale, kommer jo det Princip til Anvendelse, som af Finansministeriet hidtil er anvendt ved Fastsættelsen af Lønninger, men vi kan ikke se bort fra, at der ved Behandlingen af de Forhold, der her er Tale om, maa tages visse Hensyn til tidligere Anciennitet. Det er rigtigt nok, at der ved den Ordning, som nu gennemføres, sikres den Fordel, at Forstandere og Medarbejdere ved private Opdragelseshjem i væsentlig Grad faar forbedret deres Lønforhold, men vi er af den Mening, at det kan ikke siges at være helt tilfredsstillende, hvis den nye Ordning skulde medføre, at en Medarbejder efter en lang Aarrækkes fortjenstfuldt Arbejde ved et privat Opdragelseshjem nu skulde komme i den Situation, at han lønningsmæssigt place-